

Drammen kirkelige fellesråd og Prosten i Drammen

Høringsuttalelse – Kirkeordning for Den norske Kirke

Prinsipielt – hovedsynspunkt

Drammen kirkelige fellesråd og Prosten i Drammen støtter tanken om at hovedstrukturen i Den norske kirke beholdes i sin nåværende form. Det betyr at vi anbefaler at man inntil videre ikke stresser gjennomføringen av Kirkemøtets vedtak (KM 8/16) om den enhetlige ledelsen i Den norske kirke. På lokalt plan er det flere steder store endringer i forbindelse med kommunesammenslåing og prostiregulering, og Drammen kirkelige fellesråd vil ta til orde for at Den norske kirke, før den går videre i planlegging av lokal og regional omorganisering, avventer Stortingets behandling av den helhetlige tros- og livssynspolitikk som vil legge føringer for hvordan kirken skal organiseres i etter 2020.

Kapitel 1 – Den norske kirkes grunnlag

Drammen kirkelige fellesråd (DKF) og Prosten i Drammen støtter kapitelets gode intensjon om å beskrive kirken både som en lokal, nasjonal og global størrelse. Denne utvidede grunnlagsbeskrivelsen skaper imidlertid noen problemer i §11, der medlemskap i kirken og nasjonal tilhørighet blandes sammen på en uheldig måte. Medlemsbaserte tilskuddsordninger for Den norske kirke må ikke føre til at byråkratiet i kirken styrer noen av de fundamentale kjennetegn på hva kirken er. Mennesker i sårbare livssituasjoner (flyktninger, papirløse imigranter, barn og unge uten foreldre, døpte og udøpte) må oppleve kirken som bærer av det diakonale ansvar for menneske og menneskeverdet uten hensyn til nasjonalitet og status. Så må de nasjonale myndigheter ha ansvar for de juridiske sidene rundt oppholdstillatelse m.m. Kirken må derfor ha et ansvar for å ivareta mennesker som oppholder seg i Norge, uavhengig av gyldig oppholdstillatelse eller ikke. Vi må ikke komme i den situasjonen at vi krever dokumentasjon før vi gir mennesker hjelp eller integrerer dem i kirkens fellesskap.

§6 annet ledd beskriver at «hver menighet har en ordnet prestetjeneste». Denne vage formuleringen kan gi rom for en sterk rasjonalisering av prestetjenesten, spesielt i sokn med lav befolkningstetthet. «Hver menighet har en tilsatt sokneprest» er en mer forpliktende formulering for bispedømmerådene.

§6 tredje ledd fastslår at «styring og ledelse av Den norske kirke bygger på demokratiske prinsipper på alle nivåer.» En så vid definisjon av ledelsesansvar vil i mange tilfeller komme i konflikt med ledelse og avveininger som rommer teologiske og læremessige elementer. Prestetjenesten er fortsatt en selvstendig tjeneste med Ord og Sakrament, og på noe områder må denne selvstendigheten beholdes. At prestens utøvelse av sitt ansvar kun kommer til sin rett ved representasjon i de demokratisk valgte organer, er en ytterligere nedbygging av ikke minst sokneprestens rolle i den lokale menighet.

Kapitel 2 – Kirkelig inndeling osv.

Her er kommentarene til §11 tatt inn i innledningen – prinsipielt hovedsynspunkt.

Kapitel 3 – Virksomheten i soknet

§ 15 femte ledd: DKF og Prosten i Drammen støtter tanken om en forenkling av soknestrukturen i sentrale bystrøk spesielt. Her er det korte avstander, og avgjørelser om samarbeid mellom eller sammenslåing av sokn bør kunne skje på lavere nivå enn ved søknad til Kirkerådet. Det bør i større grad åpnes opp for forsøksordninger eller overgangsordninger der det foreligger et ønske om dette fra ett eller flere menighetsråd. Fellesrådet bør kunne foreta vedtak med godkjennelse fra bispedømmeråd, særlig i de tilfeller der det er snakk om midlertidige løsninger.

§ 17 som omhandler grunnlag for fratredelse fra verv og stillinger under menighetsrådets virksomhetsansvar, må kunne inneholde flere bestemmelser enn de som opprinnelig er nevnt. Det henvises her til Kas og Presteforeningens uttalelse i sine kommentarer til denne paragrafen.

Kapitel 5 – Regionale og nasjonale kirkelige organer

§39 beskriver Bispemøtets og den enkelte biskops rolle i en ny kirkemodell. DKF og Prosten i Drammen er av den oppfatning at biskopens selvstendighet innenfor eget bispedømme ikke må berøres av intensjonen om at Bispemøtet som kollegium også skal ha sin tyngde i organisasjonen, spesielt på det læremessige plan. Vi ser det ikke som en nødvendighet at Bispemøtet er et konsensus-organ. Biskopene bør både avspeile og representere de teologiske brytningspunkt i vår tid.

Kapitel 6 – Forskjellige bestemmelser

§47 tar til orde for å opprette et kirkelig ombud i Den norske kirke.

Vi finner verken begrunnelse eller formål med opprettelsen av dette og i hvilke saker et ombud vil være nødvendig. Her trengs det nærmere presiseringer.

§48. DKF og Prosten i Drammen understreker betydning at det i forvaltningen på lokalt plan alltid er opprettet et partssammensatt utvalg som kan sammenkalles jevnlig. Det vil måtte være fellesrådets plikt å påse at dette er i funksjon etter sin intensjon.

For Drammen kirkelige fellesråd og Prosten i Drammen

Mvh

Dagfinn Hodt (sign.)
Leder kirkelig fellesråd i Drammen

Kjell Ivar Berger (sign)
Prosten i Drammen